

saa betydelig aarlig Afgift, der skal uddrages, saa længe disse to, ganske vist gamle Koner, der have afhændet Aalegaardene til dem, leve. Naar derfor de to ærede socialdemokratiske Medlemmer nu gaa saa vidt i deres Ændringsforslag, at de ville forbyde alt Fiskeri med Aalegaarde, som ikke sker paa den gammel-dags Vis med et Redskab, som kan røgtes fra en Bro, tror jeg ikke, det gaar an overfor Tilfælde som dem, jeg her har nævnt, uden at Spørgsmaalet om Erstatning til de paagældende vil paatrænge sig. Thi det vilde jo dog i Virkeligheden være et saadant Indgreb i de paagældendes Ejendomsret, at jeg ikke synes, at nogen Lovgivningsmagt kunde foretage det, uden at man til samme Tid maatte yde Erstatning for det Indgreb, som man i Virkeligheden gjorde i den Ejendomsret, som de baade have købt og betalt og saaledes have lovlig Adkomst til.

Naar det derfor forlanges af de to ærede Medlemmer, at man skal give ens Regel for samtlige Aalegaarders Vedkommende, er det jo et ret betydeligt Tilbage-skridt og tillige et ret betydeligt Indgreb i de paagældendes Rettighed. Og naar man nu spørger: Ja, men har det nu været Tilfældet med alle Aalegaarde her i Landet, at de i sin Tid have været byggede saaledes, at de have været røgtede fra Broer, antager jeg, det vil gaa de to ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at man ikke vil være i Stand til at give noget afgørende og bestemt Svar paa det Spørgsmaal. Ved de Aalegaarde, jeg her har omtalt, er Forholdet det, at naar man nu taler med gamle Folk, fortælle de, at deres afdøde gamle Forældre ikke have kendt anden Fiskemaade ved de paagældende Aalegaarde end netop den samme, der finder Sted den Dag i Dag. De kunne have haft færre Redskaber maaske, men Maaden at benytte Redskaberne paa har været den samme, altsaa man maa jo fuldstændig indrømme, at paa samme Maade, som Aalegaardene nu ere indrettede, have de været indrettede i Mands Minde, ja ikke blot det, men i umindelige Tider. Se, naar man nu lægger Mærke til det, og naar man bliver nødt til at indrømme det, tror jeg ogsaa, det er nødvendigt, at man med en vis Varsomhed behandler de Spørgsmaal, som i Virkeligheden dreje sig om Indgreb i bestaaende Forhold; og hvis man gaar saa vidt, som de to ærede Medlemmer foreslaa, tør jeg vove at paastaa, at saa vil man under alle Omstændigheder for en hel Del Aalegaarders Vedkommende

i Virkeligheden gøre et Indgreb i disse Folks Ret, og det maa betragtes som en Uretfærdighed, hvis man ikke gør det godt igen ved at yde en Erstatning.

Noget helt andet er det naturligtvis, naar man vil tage Spørgsmaalet op paa ny fra Lovgivningsmagts Side, at man saa bestemmer Afstanden, i hvilken andet Fiskeri maa foregaa, saavel med Hensyn til de af mig nævnte Aalegaarde som til alt andet Aalefiskeri. Det er jo en Skavank, som det fri Fiskeri lider under for Tiden, at man ikke i den bestaaende Lovgivning har noget bestemt at holde sig til. Derfor er jeg ogsaa Medforslagsstiller til Ændringer, der gaa i den Retning, at man bør have bestemte Afstande, og at man heller ikke bør have disse Afstande for store.

Men naar nu det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) i Gaar gjorde gældende, at hvis Forslaget om Saltvandsfiskeri virkelig blev ophøjet til Lov paa den Maade, som Flertallet af Udvalgets Medlemmer tilsigter, saa vilde derved ske det, at det for Fremtiden blev forbudt danske Fiskere at fiske Aal — det var præcis det Udtryk, det ærede Medlem brugte, thi jeg noterede det op med det samme —, saa vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, hvad jeg ved, han er vidende om i Forvejen, at det, vi tilsigte her med det foreliggende Forslag, og det, Flertallet af Udvalgets Medlemmer tilsigter med de Ændringer, der ere stillede til Forslagets § 6, gaar jo netop ud paa at gøre det lettere og mere tilgængeligt for danske Fiskere i al Almindelighed at kunne fiske Aal, ogsaa Blankaal, i den Tid, Aalegaardsfiskeriet gaar for sig. Det er netop det, der daarlige kan ske nu, og netop det, der mange Steder saa godt som slet ikke kan ske nu, men det vil i meget stor Udstrækning kunne ske, hvis det bliver til Lov, som Udvalgets Flertal her tilsigter.

Jeg kunde have Lyst til at nævne en ganske enkelt Ting endnu overfor det ærede Medlem, det er Spørgsmaalet om den Afstand, der skal være udenfor Aalegaarden, forinden det fri Fiskeri maa foregaa. Der er Udvalgets Flertal gaaet til en Afstand af 6 Favne, men de to ærede Medlemmer ville jo gaa ned til en Afstand af 2 Favne. Jeg har i øvrigt de to ærede Medlemmer noget mistænkt for, at hvis vi vare gaaede ned til 2 Favne, vare de Herrer gaaede ned til 1, og hvis vi overhovedet ingen Afstand havde faaet, havde vi paa en Maade narret de to Herrer, thi saa kunde de ikke have